

Kyujitsu, Kyudo en Zen-schieten....

Kyudo betekent in het Japans “**de weg van de boog**”. Als je een Japanner vraagt welke sport hij bedrijft, in dit geval boogschieten, zal hij antwoorden, ik doe aan boogschieten. Wij staan versteld van alle rituelen om het Japans boogschieten. Ik benoem hierin onder andere soort boog, kleding, houding, concentratie, etc..... Maar wat doen wij als Westerse boogschutters? Wij gaan ook staan, concentreren ons ook, wij nemen ook een bepaalde houding aan..... Wat is er dan zo anders? Ik denk dat we het antwoord op deze vraag moeten zoeken in **de beleving waarop we schieten**. Wat is er dan mis aan deze beleving? Ook hier kan ik zeggen: “niets...”. Onbekend maakt vaak onbemind.

Welke vorm van Japans schieten beoefen ik dan? Doe ik dan aan Kyudo? Nee, ik beoefen geen Kyudo.... Maar je schiet met een Japanse boog, pijlen van 1 meter en je houding volgt een bepaalde vorm, sterker nog, soms lopen jullie in een bepaalde soort kleding..... Ja, dat klopt. Ik belev de boogschieten op mijn manier. Mijn manier van boogschieten, mijn beleving van boogschieten, ligt eerder bij **Zen-schieten**. Ik probeer me zodanig af te zonderen, te concentreren, dat ik alleen met mijn doel bezig ben. Het is niet belangrijk of ik alle bewegingen keurig uitvoer, het is niet belangrijk of ik alles raak..... Ik voel rust in deze manier van schieten, net als mensen rust vinden in Yoga. Vreemd zou je zeggen, Yoga is ook een algemeen geaccepteerd iets. Door deze rust en concentratie probeer ik mezelf in het doel te verplaatsen, **één met het doel te worden**.

Maar laten we eens terug gaan naar het 3D schieten. Was en is het daar niet zo dat er binnen deze discipline schutters zijn die zeggen niet expliciet op het doel te richten? Het **intuïtief schieten** is een bestaande en geaccepteerde vorm. Wat maakt intuïtief schieten nou zo veel anders dan Zen-schieten of Kyudo? **Intuïtie betekent vrij vertaald gevoel**..... Je hebt daarmee meteen een antwoord op de eerder gestelde vraag. Het ligt heel dicht tegen elkaar aan, sterker nog, ik geloof dat het elkaar aanvult en wellicht overlapt, het ziet er alleen anders uit....

Er zijn wel een aantal leden van onze vereniging die een cursus **Kyudo** hebben gevolgd. Sterker nog, we hebben een lid welke zeer recent is begonnen met de vorm Kyudo. Juist bij Kyudo als vorm hecht men een zeer grote waarde aan de vorm, de uitvoering van de verschillende handelingen. Daar ligt ook het grote verschil tussen Kyudo en Zen-schieten. Immers, **bij Kyudo is de vorm vooral van belang**, bij Zen-schieten de innerlijke rust. Ook hier liggen beide vormen zeer dicht bij elkaar. Sterker nog, ze overlappen elkaar. Met alle respect gezegd, Kyudo is dus breder omdat Zen een belangrijk aspect is in de vorm Kyudo. Andersom hoeft het niet. Waarom niet? Zen, je innerlijke rust, hoeft niet per definitie gepaard te gaan met een bepaalde vorm.

Kyujitsu is eigenlijk de basis, **de oorsprong van het Japans schieten**. Immers, net als bij Westers boogschieten werd de boog gebruikt voor de **jacht** en om **oorlog** mee te voeren. Ook hier kunnen we stellen dat de vormen dicht bij elkaar liggen, ze raken elkaar. **Kyujitsu** is echter een **meer dynamische vorm**. Er worden meerdere pijlen geschoten, de schiethoudingen zijn talrijk, de afstanden variëren.

En wat doet dit allemaal op en met onze vereniging? Wel, het doel van de vereniging is de **boogschiet sport** in zijn **gehele breedte** te ondersteunen. Ook de 3 eerder genoemde vormen vallen daaronder. Is er kennis op het gebied? Jazeker, samen zijn we sterk. **Als enthousiaste groep leggen we de lat hoog**. We proberen de **vormen te beleven**, de **techniek** zoveel mogelijk **uit te dragen** en met name **bekendheid** te geven. Het spreekt voor zich dat dit op een **veilige manier** gebeurt. Dat het nieuw is, dat het anders is, dat begrijpen wij. **Toch nodigen wij iedereen uit een beeld te vormen door te kijken, vragen te stellen en wellicht eens te proberen**.

Bron: Will Maarschalkerweert